

Continental Expressen Skara - Skövde.

Melodi: Bohus Bataljon

- 1) I från Skara går expressen som har Skövde till sitt mål
den är gjord av järn och stål (men den köres ej med kol)(original)
och den eldas ju med kol.
Och för varje gång det flaggas av från skara blir ett skråll
vilket under tåget går.
Av dess frustande hessa andedräkt
varje dödlig i Skara blir förskräckt.
Men det låter ju som varje bult i rälsen blivit bräkt
när i spaken förarn sträckt.
Med en fart som en sorgeprocession
rusar tåget från Skara Stads station.
Med sin sotsvarta rök hela nejden nu det slök
under gnissel från banans varje krök.

- 2) Men vid Axvall stinsen väntar på ett tåg som vissling ger
nu förväntansfullt han ser
och en stilla bön han ber.
Då en cykelgrabb från Skara åker fram och stinsen ger
en rapport och därvid ler
Jag sett tåget starta i från stan
hit det kommer kanske fram på dan
Gör er inte nått bekymmer passagerarna mår väl
proviant har varje själ.
Tidtabellen säger att nu skall
tåget vara här i alla fall
Förarn tyckte att det ej
någon brådska var i dag
så han stannade och språkade ett slag

3) En februarimorgon sen det snöstorm vart i flera dar
Skaratåget ångat har
sedan dess det borta var.
Och när stinsen uti Varnhem hade sopat banan klar
för han var en nitisk karl.
Men det hände i slutet av april
att man hittade tåget som stod still.
Hade fastnat i en driva ni får tro det om ni vill
just som lärkan slog sin drill.
Resenärerna sågo bleka ut
för proviantetn var alleredean slut.
Tåget då utan pardon
åkte till Varnhems station
judt som stinsen hade fått pension.

4) Någon gång på året brukar vi få ett kärt besök
utav Västergötlands ök
som en vålnad upp det dök.
Nedför Billingen det svansar och mot i-nie det strök
från en sista våldsam krök.
Förarn sucka nu är vi äntligt här
dessa resor på mina nerver tär
Och de resande som nu en gång i tiden stigit på
voro unga nu böjda grå.
Mången ensam på tåget stigit opp
men under resans hela lopp
hade funnit en vän
under den bedrövelsen
som till slut har lett ut i kärleken.

5) En gång hände att en spärrballong gick över denna trakt
uti mörker bygden lagt
i förvirring alla bragt
Och ballongens många vajrar griper nu i mörkret an
när expressen rusar fram.
Som en orm vilken fångats av en vråk
singlar därpå detta åk.
Bort i natten nu det svingar gripits av en hemsk demon
under visslingar och dån.
Mot en luftig och ännu okänd ort
sista resan på jorden tåget gjort
För expressen försvan
aldrig mera man den fann
den fick fly till ett mycket bättre land.

6) Nu mot himlens port den svingar Sankte Per stod själv i den
och han skåda får en cén
med de skumma ögonen.
Vad han ser ~~harmingen~~ skådat uti denna himlasvär
när ballongen tåget bär.
Harpoklangen den tystna utan krus
efter hundratusenårigt brus
Mången trodde att den stygge fule draken kom igen
för att storma himmelen.
Ingen visste om Västergötlands tåg
därdet insnott i starka bojor låg.
Men det en gång får
sen som studiesak det står
nu det varsamt på gyllene gator går.

Den här visan har framförts vid någon revy eller
bygdegårdsteater under krigsåren 1942 - eller 1943
i Varnhem.

Jag erhöll den samma år av en Stationskarl på Varnhems
station som hette Henry Andersson.

Vem författaren är känner jag ej till.

Lokförare: Gösta Atterlöf